

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven.

(Tyverisikring, ansvarsforsikring, færdselsforseelser i udlandet m. v.)

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 22. maj 1969.)*

§ 1.

I færdselsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 231 af 27. juni 1961, som ændret senest ved lov nr. 198 af 8. juni 1966, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

„Stk. 2. Justitsministeren kan dog bestemme, at køretøjer, som ganske overvejende anvendes uden for offentlige veje, ikke skal registreres. Ved registreringsfritagelsen fastsættes det område, på hvilket køretøjet må anvendes, og der kan fastsættes yderligere vilkår om køretøjets indretning, udstyr og benyttelse.“

2. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres „stk. 3“ til: „stk. 4“.

3. I § 33, stk. 5, indsættes efter 1. pkt.:

„Påbudt anordning til tyverisikring skal være sat i funktion“.

4. I § 48, stk. 2, ændres „§ 11, stk. 3“ til: „§ 11, stk. 4“.

5. I § 57, stk. 3, 1. pkt., ændres

„såsom forbud mod“ til:

„såsom bestemmelser, eventuelt alene for visse arter af køretøjer, vedrørende“.

6. I § 66 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„Stk. 3. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter § 65.“

7. I § 66, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres „stk. 5“ til: „stk. 6“, og i § 66, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres i 3. pkt. „stk. 5 og 6“ til: „stk. 6 og 7“.

8. Efter § 66 indsættes:

„§ 66 a. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsi-

g hver, der er ansvarlig efter § 65, stk. 5, til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.“

9. I § 67, stk. 1, ændres „stk. 7“ til: „stk. 8“.

10. § 67, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

„Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for det køretøj, som tiltalte benyttede, eller den, der efter § 66, stk. 8, 2. pkt., hæfter for den skete skade, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Påhviler der efter § 65, stk. 5, andre end tiltalte erstatningsansvar, skal tillige disse tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 66 a, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.“

11. § 67, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.“

12. I § 67, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres i 1. pkt. „§ 66, stk. 5 eller stk. 7, sidste punktum“ til: „§ 66, stk. 6 eller stk. 8, 3. pkt.“